

2012Z17858

Vragen van het lid **Nijboer** (PvdA) aan de minister van Financiën over *vergoeding schade bij fraude internetbankieren* (ingezonden 23 oktober 2012).

Vraag 1

Bent u bekend met de berichten «Meer fraude met internetbankieren»¹ en «Crimineel Bankspel»²?

Vraag 2

Deelt u de mening dat geld als betaalmiddel en het (online)betalingsverkeer alleen kunnen functioneren op basis van vertrouwen?

Vraag 3

Deelt u de mening dat de verantwoordelijkheid voor de veiligheid van internetbankieren primair bij de banken ligt en dat de consument alleen in geval van opzet, grove schuld of ernstige nalatigheid aansprakelijk kan worden gesteld voor de schade door fraude met internetbankieren?

Vraag 4

Het artikel² suggereert dat banken voornemens zijn de aansprakelijkheid voor onlinefraude met betaalrekeningen te verschuiven naar de klant, bijvoorbeeld door in de voorwaarden te stellen dat klanten een virusscanner moeten hebben en de software regelmatig moeten updaten, herkent u deze ontwikkeling? Zijn er andere voorbeelden van aanscherping van het beleid van banken in deze?

Vraag 5

Deelt u de mening dat het – al dan niet in kleine lettertjes – aanscherpen van de verantwoordelijkheid van consumenten kan leiden tot het ondermijnen van het vertrouwen in het onlinebetalingsverkeer, terwijl dit juist een efficiënte betaalmethode is?

¹ De Volkskrant, Meer fraude met internetbankieren, 27 september 2012.

² De Volkskrant, Crimineel Bankspel, 20 oktober 2012.

Vraag 6

Kunt u het wettelijk kader met betrekking tot de vergoeding van consumentenschade bij internetbankieren toelichten? Welke ruimte hebben banken om eisen te stellen aan de «internetskennis» en de beveiliging van computers van consumenten alvorens tot vergoeding bij schade over te gaan?

Vraag 7

Bent u van mening dat banken uniforme standaarden moeten hanteren voor het vergoeden van consumentenschade door fraude bij internetbankieren? Zo nee, waarom niet?